

OSONA/RIPOLLÈS Vic - 29 juliol 2015 11.10 h

Adoberies, comptador a zero

- La QUAM convida les administracions i els propietaris a repensar rehabilitació amb objectius d'innovació social podria buscar ajuts

Els quatre dies de debats de la QUAM es van tancar divendres amb la presentació de les conclusions Foto: Jordi Puig.

JORDI VILARRODÀ / EL 9 NOU

És obvi, però a vegades cal que algú ho torni a dir: No hi ha cap programa que especifiqui quines actuacions s'han de fer a les adoberies. Ara mateix, paràlisi. L'arquitecte Santiago Cirugeda, director de la QUAM, intervenia divendres en la presentació de les conclusions de cinc dies de treball, per recordar que qualsevol solució no serà convencional. Hem de pensar que hi ha més agents,

part de l'Ajuntament i els propietaris. Una societat a la qual s'ha implicar d'alguna manera en la recuperació d'aquest patrimoni. I se caldrà anar de mica en mica, per passos. Cirugeda insisteix a sejar les actuacions, és a dir, treballar per fases, per passos que al principi poden ser petits però que haurien de tenir continuïtat.

els participants de la QUAM no s'han limitat a fer teòrica. La comissió tècnica ha plantejat propostes concretes basades en el fet que cada propietari cedís una part proporcional de la superfície de les seves finques (entre un 10% i un 20%) i concentrar aquestes zones en un o dos edificis per rehabilitar-los íntegrament. Aquests actuarien com a motor per començar la recuperació del barri buscant un efecte dòmino, explica l'arquitecte David Oliva.

l'administració hauria d'invertir per establir unes compensacions als propietaris per aquestes cessions. Una fórmula que rídicament és possible, i que també ho ha estudiat un grup de treball dins de la QUAM. Molts de nosaltres potser no érem conscients de la complexitat de tot aquest tema, admet Ramon Arramon, director de l'ACVic.

qualsevol proposta de futur, però, hauria de passar per la aplicació ciutadana. Si es vol anar a buscar fons europeus, caldrà que la rehabilitació de les Adoberies vagi lligada a la innovació social. Una rehabilitació que incorpori projectes de formació, per exemple, amb vinculació entre altres de la UVic i d'entitats del tercer sector. I de voluntariat també. Pel que fa als usos, Cirugeda creu que per al futur del barri el millor és que hi hagi una barreja, que no sigui un espai dedicat només a activitats culturals que, per tant, només tindria vida en unes hores limitades del dia. Una escola d'habitatge, restauració, oci o tallers.

amb totes les conclusions de la QUAM i documents relacionats amb les adoberies s'aniran penjant els propers dies en un blog . Ramon Arramon és conscient que el taller d'aquests dies no dona solucions definitives a un problema molt complex, però sí serveix com a punt de partida per reflexionar sobre estratègies col·laboratives. Amb 27 anys de trajectòria des que el 1988 va començar com a veïna d'Art de Montesquiu, la QUAM ha encarat un nou

antejament molt a prop de la realitat. En aquest cas, a repensar la utat. I un barri que des de l'ACVic es veu just al davant, a l'altra andra del riu.

Desar la notícia al meu compte